

სახამისი 0-ს გენერაცია ასევე და ასევე გამოიყენეთ სისტემათა
განვითარება კარიკაზი

უმახვილო 0-ს რესუსტში არა აქვთ ერთგვარი წარმოთქმა. მიუხედავად ამისა მისი ქართულობა ჯარმოკეთის საკითხი უზრუნველყოფილია, გვირე ე-სი.

წევულებრივ გაგრეცებულა ასტი, თითქოს რუსული უმახვილო ი უდრის
ა-ს (ე. ი. თითქოს წარმოითქმებოდეს როგორც ა). მართლაც, რუსული ენის
ძლიერი „აურობის“ შეონე დალექტებში (მაგალითად, სამხრეთ კელიკორუსულში)
ეს ასე. მაგალითად: городской, ხорошо, голова... წარმოითქმის ასე: გарад-
ской, ხарашо, галава... მაგრამ რუსულ სალიტერატურო ენაში უმახვილო ი
წარმოითქმის ა-დ მხოლოდ მახვილისწინა პირველ მარცვალში; დანარჩენ მარც-
ლებში კი უმახვილო ი ას წარმოითქმის სავსებით ერთნაირად, მაგრამ ის ას
არის ა და შეგვიძლია მივიღოთ ერთგვარ (რეცლცირბულ) ხმოვნად, რომელიც
საშუალოა ა-სა და ყა-ს შორის (სახელმისამართო ა, ქართ. გ).

ჩეენ რომ აუცილებლად ვცნოთ ფონეტიკური გადმოცემა რუსული უმახა-
ლო 0-ის და გაღმოვილოთ იყი ა-თი, ეს იქნება ღილეტის (სამხრეთ ველიკორუ-
სულის) და არა ლიტერატურული ენის მიხედვით გადმოლება. მაგრამ, საერთოდ,
ფონეტიკურად გადმოცემა არ იქნება მართებული, რაფინაც ამ შემთხვევაში ფო-
ნეტიკურადვე უნდა გაღმოგველო სიტუაცის ან ყრუ თანხმოვანთა წინ და-
ყრუებული თანხმოვნები (მაგალითად, ასე: **ლერძანთაჭ**, **დასტაჭხსკა** და სხვ.).
გარდა იმისა, რომ ასეთი გაღმოლება უმართებულოა, იყი არც შესაძლებელია,
რამდენადც რელუციებული ხმოვნისათვის ქართულ დაწერლობაში ნიშანი არ
მოგვპოვება, რაფინაც ასეთი ხმოვანი ქართულს არ აქვს.

ქართულში ამჟამად რუსული ენიდან შემოსული ი-ს შეტყველი სიტყვები სხვადასხვაგვარი დაწერილობით გვხვდება. მაგალითად, ერთი მხრით, გვხვდება კამიდი, კაპიკი, ლატარია, სალდათი..., ხოლო, მეორე მხრით, კოშიხია, მონერა, ოდეკოლონი, ოუიცერი...

სალდათის ტაპის სიტუები შემოსულია ქართულში მეტწილად ზეპირი გზით, ხოლო კონცენტრირების — მეტწილად წერილობითი გზით.

პირველი ტიპის სტუკებისაგან ზოგერთი ლტერატურულ ენაშიცა შემთხვევის წარმომადგენი თანამადა და დაკვირდებული ამცვე სახით. ასეთი სტუკების რიცხვი მცირდა. უფრო მრავალრიცხვოვნია ისეთი სტუკები, რომელთა დაწერა-ლობისას გართულში შერყობაა, რა სული უმახვილო ი ხან ა-თა გაღმოყენებული და ხან ა-თა დამის გამო პარალელური ფორმები ჩნდება. მანც, უკანასკნელ წარმომადგენში ა-თა გაღმოყენებული გაბატონებული.

მე-19 საუკუნის მცენრობის ენაში ასეთი სორიათი გვაწვეს:

o გადმოცემულია ა-თი

გრიბოედოვი, ვორონცოვი, ბორიცინი, ლეტჩოვსკი... ორიოდი, პოლტავა, ოდესა, ბობრუისკი, ბორიცინი, კოლომნა, ლოზვაია, ბოკალი, ვედრი, კოშპანია (ამხანაგობა), კოშპორი, კოსტიუმი, ოფიცერი, კოლეგია, კოლონა, პომიდორი და მრავალი სხვა, ისევე როგორც საყველთაოდ გვირცელებული და დაშვეიღრებული დაწერილობები: ბოლშევკი, კოშუნისტი, კოშისარი, კოშიტი, პოლკოვნიკი, კოშინია, ოპერაცია, კოლექცია, კოშილაცია, კორექტორი, კონცერტი, პოზიცია და მისთ.

2. რუსულიძან შემოსული რუსული თუ უცხოური სიტყვები, რამდებშიც უმახვილო 0 ა-თან გადმოცემული და ასეა დამკვიდრებული როგორც ზეპირს მეტყველებაში, ისე სამწერლობო ენაში, გამონაკლისის წესით უნდა დატოვებულ იქნეს ამ სახითვე. ეს სიტყვებია: კანტორა, კატლერი, კამიკი, კამოდი, ლატარია.

შენიშვნა 1. თ-თი გადმოცემა კოშპანია (компания, фр. compagnie = ამხანაგობა); სხვაა კაშპანია—кампания, фр. campagne, итал. campagna (საარჩევნო კაშპანია, თესტის კაშპანია).

შენიშვნა 2. ქართულში გარჩეული დარჩება კანფეტი (конфета, итал. confetto) და კონფეტი (конфетти, итал. confetti).

შენიშვნა 3. ა-თი დარჩება ქართულში სიტყვა სალდათი, რომელიც ზეირი გზითაა შემოსული და არა ლიტერატურულით. ოლონდ მას ისტორიული კიბენელობალა აქვს შერჩენილი, თანამედროვე სალიტერატურო ქართულში მის ნაცვლად იხმარება ქართული ჭარისკაცი.